

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/97/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215201323
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Pivarčí
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2022:4215201323.14

Uznesenie

Okresný súd Komárno v spore žalobcov: 1/ U.. J. Ď., rod. B., nar. XX.X.XXXX, bytom P. B. XXXX/XX, I., 2/ A.. G. I., rod. Ď., nar. X.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, I., proti žalovaným: 1/ E. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, I. I., v konaní zastúpený O. A., trvale bytom Z. O. K. X, I.Á. I., 2/ U.. O. O.F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, E. Y., v konaní zastúpená advokátskou kanceláriou: OLEXOVA VASILISIN s. r. o., so sídlom Gorkého 6, Bratislava - Staré mesto, IČO: 36 820 059, o zriadenie vecného bremena, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaným 1/ a 2/ sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na tunajšom súde prebieha konanie o zriadenie vecného bremena. Právny predchodca žalobkyň, U.. O. Ď., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom P. B.É. XXXX/XX, I. - E. A., sa podanou žalobou v znení jej zmien domáhal voči žalovaným zriadenia vecného bremena k pozemku registra „C“ par. č. XXXX/X v kat. úz. A. v podobe práva cesty/ prechodu peši a motorovým vozidlom, ďalej zriadenia vecného bremena k pozemku registra „C“ par. č. XXXX/X kat. úz. A., v podobe práva prístupu a užívania vodovodnej šachty nachádzajúcej sa na pozemku par. č. XXXX/X kat. úz. A. a ďalej zriadenia vecného bremena k pozemku registra "C" č. XXXX/XX v k. ú. A., v podobe vydržania vecného bremena práva cesty/prechodu peši a motorovým vozidlom.

2. V priebehu konania pôvodný žalobca dňa XX.XX.XXXX zomrel. Dňa 15.10.2020 bolo súdu doručené právoplatné uznesenie vo veci dedičského konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 30D 232/2020, Dnot 15/2020, z ktorého vyplynulo, že nehnuteľnosti, ktorých sa konanie vedené pod sp. zn. 6C/97/2015 týka, nadobúdajú ako dedičky U.. J. Ď., nar. XX.XX.XXXX a A.. G. I., nar. XX.XX.XXXX.

3. Súd obsadený vyšším súdnym úradníkom dňa 29.04.2021 vydal uznesenie, ktorým rozhodol o pokračovaní v konaní s U.. J. Ď. ako žalobkyňou 1/ a A.. G. I. ako žalobkyňou 2/. Proti tomuto uzneseniu nebola podaná sťažnosť a toto uznesenie nadobudlo dňa 01.06.2021 právoplatnosť.

4. Dňa 22.06.2021 bolo súdu z Generálnej prokuratúry postúpené podanie žalobkyne 1/ označené ako „Žiadosť o zastavenie Okresného súdu v Komárne, ktorým ma priam núti, aby som žalovala a súdila sa s U.. O. O. a E. A. syn O. A., ktorý je jeho právny zástupca". V tomto podaní žalobkyňa 1/ uviedla, že nemôže pochopiť sudcu Okresného súdu Komárno, ktorý sa „snaží ma za každú cenu vmanipulovať, aby som sa súdila s ľuďmi". Zároveň uviedla, že prosí „o zastavenie tohto prenasledovania zo strany komárňanskej mafie".

5. Dňa 30.09.2021 bolo v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/97/2015 nariadené na deň 30.11.2021 pojednávanie.

6. Dňa 13.10.2021 bolo súdu zo strany žalobkyne 1/ doručené podanie označené ako „Odpoveď na Vaše nezákonné predvolanie na pojednávanie dňa 30.11.2021 vo veci zriadenia vecného bremena“. V predmetnom podaní žalobkyňa 1/ okrem iného uviedla, že „Môj manžel nepodal žalobu na Váš Okresný súd v Komárna po jeho odvolaní sa na Krajský súd v Nitre.“ Ďalej uviedla, že „Podozrievam Vás, že ste si vyrobili novú žalobu U.. O. Ď..“ Zároveň uviedla, že sa na nariadené pojednávanie nedostaví.

7. S poukazom na toto podanie súd výzvou zo dňa 14.10.2021 vyzval žalobkyňu 1/ na vyjadrenie, aby jednoznačne uviedla, či týmito podaniami žiada, aby súd konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 6C/97/2015 zastavil, pretože z obsahu podaní nie je zrejmé, čoho konkrétne sa domáha a z obsahu týchto podaní je možné vyvodiť aj to, že žalobkyňa s konaním nesúhlasí, čo by bolo možné vyhodnotiť aj ako späťvzatie žaloby. Výzva bola žalobkyňi 1/ doručená dňa 20.10.2021 a na túto výzvu žalobkyňa 1/ nereagovala.

8. Dňa 18.10.2021 bolo súdu doručené podanie žalobkyne 2/, v ktorom okrem iného uviedla, že „Nakoľko sme žiadnu žalobu nepodali, a údajný spor riešil Krajský súd v Nitre, s vydaním uznesenia sp. zn. 8Co/263/2017-116 IČS:4217210543, ktoré plne rešpektujeme. Z tohto dôvodu sa ospravedlňujem z uvedeného konania, nakoľko ako lekárka s verejnoprospešným zamestnaním na covidovom oddelení, nemám toľko voľného času“. S poukazom na toto podanie súd výzvou zo dňa 21.10.2021 vyzval žalobkyňu 2/ na vyjadrenie, aby s poukazom na obsah jej podanie jednoznačne uviedla, či žalobu berie späť alebo na nej trvá. Výzva bola žalobkyňi 2/ doručená dňa 30.10.2021 a na túto výzvu žalobkyňa 2/ nereagovala.

9. Podľa Čl. 11 ods. 1 Základných princípov zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah.

10. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. V prejednávanej veci súd v konaní pokračoval so žalobkyňami 1/ a 2/ ako právnymi nástupkyňami po pôvodnom žalobcovi, keďže na ne podľa výsledkov dedičského konania prešlo právo, o ktoré v konaní ide. Z obsahu podaní, ktoré boli súdu žalobkyňami doručené, mal súd za to, že žalobkyne na podanej žalobe netrvajú, pričom z obsahu podaní žalobkyne 1/ vyplynulo aj to, že žalobkyňa 1/ má za to, že sudca sa snaží žalobkyňu 1/ za každú cenu vmanipulovať do konania tak, aby sa súdila. Rovnako tak vyplynulo aj to, že žalobkyňa žiadala, aby bolo konanie súdu zastavené. Z podania žalobkyne 2/ zo dňa 14.10.2021 vyplynulo, že žiadnu žalobu nepodala a predmetný spor už mal byť právoplatne vyriešený rozhodnutím Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. sp. zn. 8Co/263/2017. Z obsahu predmetných podaní mal súd za to, že žalobkyne 1/ a 2/ na podanej žalobe netrvajú, nemajú záujem na vedení konania a z uvedeného dôvodu súd ich podania s poukazom na Čl. 11 ods. 1 Základných princípov CSP posúdil v zmysle § 145 ods. 1 CSP ako späťvzatie žaloby.

14. Súd výzvou zo dňa 24.11.2021 vyzval žalovaných na oznámenie, či so späťvzatím žaloby súhlasia. Žalovaný 1/ sa k výzve v stanovenej lehote nevyjadril a žalovaný 2/ uviedol, že so späťvzatím žaloby súhlasí, pričom si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

15. Keďže v danom prípade mal súd za to, že žalobkyne 1/ a 2/ na podanej žalobe netrvajú, pričom ich podania podľa obsahu posúdil ako späťvzatie žaloby a nesúhlas žalovaných so späťvzatím žaloby nebol doručený, súd konanie v zmysle § 145 ods. 1 CSP zastavil tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto uznesenia.

16. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

17. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

18. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie (pôvodne § 146 ods. 2 a § 147 OSP) bola transformovaná do podoby vyjadrenej v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu aj na strane žalovaného. Na strane žalobcu existuje procesné zavinenie napríklad, ak podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu alebo ak podal žalobu, hoci existovala prekážka rei iudicatae alebo prekážka litispendencie, alebo ak bez dôvodu vzal žalobu späť, avšak aj vtedy, ak vzal žalobu späť pre dôvodné vznesenie námietky premlčania žalovaným a pod.

19. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Ustanovenie § 257 CSP (predtým § 150 ods. 1 O.s.p.) predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazať neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazať stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri napr. R 34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 MCdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010 či 3 MCdo 46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR, III. ÚS 292/07, či I. ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri nález Ústavného súdu ČR, III. ÚS 727/2000). Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nález Ústavného súdu ČR, I. ÚS 2862/07). Použitie § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie solventná, alebo že zároboková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok.

20. V predmetnej veci sa právny predchodca žalobkyň 1/ a 2/ podanou žalobou v znení jej zmien domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ zriadenia vecného bremena. Pôvodný žalobca v priebehu konania zomrel a súd potom, ako prebehlo dedičské konanie, uznesením rozhodol o pokračovaní v konaní s jeho dedičkami ako žalobkyňami 1/ a 2/. Z obsahu podaní žalobkyň 1/ a 2/ až po vydaní uznesenia o pokračovaní v konaní s nimi ako žalobkyňami vyplynulo, že tieto sa súdiť nechcú a z obsahu ich podaní

taktiež vyplynula požiadavka, aby bolo konanie zastavené. Súd ich podania podľa obsahu posúdil ako späťvzatie žaloby, čo bolo dôvodom, pre ktorý súd konanie zastavil. V prípade zastavenia konania súd v zmysle § 256 ods. 1 CSP skúma, ktorá zo strán zavinila zastavenie konania. Z procesného hľadiska teda platí, že ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. V danom prípade možno jednoznačne konštatovať, že dôvodom zastavenia konania nebolo správanie žalovaných, keďže žalobkyne 1/ a 2/ netrvali na pokračovaní v konaní a z obsahu ich podaní vyplynulo, že konanie žiadajú zastaviť. Žalovaní teda svojim správaním nezavinili zastavenie konania, preto im v zmysle § 256 ods. 1 CSP vznikol voči žalobkyniam 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania. Súd však v danom prípade skúmal, či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by v zmysle § 257 CSP odôvodňovali nepriznanie náhrady trov konania žalovaným. Súd dospel k záveru, že takéto dôvody hodné osobitného zreteľa v predmetnom prípade existujú, pričom osobitosť daného prípadu spočíva v tom, že žalobkyne do konania vstúpili na základe rozhodnutia súdu, ktorý rozhodol o pokračovaní v konaní so žalobkyňami ako dedičkami po pôvodnom žalobcovi, keďže sa v danom prípade jednalo o majetkový spor. Žalobkyne vstúpili do konania nie z vlastnej vôle, ale na základe právnej skutočnosti, s ktorou bol spojený prechod práv a povinností, o ktoré v konaní ide a až z následných podaní žalobkyň vyplynulo, že na konaní netrvali a že sa súdiť nechcú. Rovnako tak z obsahu ich podaní bolo možné vyvodiť, že žiadajú, aby bolo toto konanie zastavené. Žalobkyne 1/ a 2/ navyše žalobu samé nepodali. Súd mal za to, že okolnosť, že žalobkyne do konania vstúpili na základe rozhodnutia súdu, pričom na konaní netrvali, je možné považovať za okolnosť hodnú osobitného zreteľa odôvodňujúcu aplikáciu § 257 CSP. Na základe uvedeného mal súd zato, že uloženie povinnosti žalobkyniam nahradiť trovy konania by vzhľadom na okolnosti prípadu bolo neprimerane tvrdé. Na odstránenie neprimeranej tvrdosti a za účelom dosiahnutia spravodlivosti pre strany sporu preto súd aplikoval ustanovenie § 257 CSP, a žalovaným nárok na náhradu trov konania voči žalobkyniam nepriznal a rozhodol tak, ako je uvedené v druhom výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, so sídlom Pohraničná 6, 945 01 Komárno, na Krajský súd v Nitre, so sídlom Štúrova 9, 950 48 Nitra. (§ 357 písm. a) CSP)

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- f) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.